

ikke har paaregnet, at de skulde lide. Det er imidlertid let at se, at vedkommende Embedsmand, naar han kun faar 600 Rd. godtgjort, men faktisk er nødt til at give 7, 8—900 Rd., maa betale Resten af sin egen Lønne, og dette er altsaa en yderligere Medsættelse af den Gage, hvoraf han skulde leve. Det ærede Udvalg foreslaar at stille Amtmanden paa Bornholm paa en anden Maade end de øvrige, men jeg tilstaar, at jeg ikke ret kan se, at der er tilstrækkelig Anledning til at gjøre det. Det er vel saa, at hans Arbeide maasse er mindre end mange andre Amtmænds, men det turde dog ogsaa paa den anden Side være muligt, at hans Stilling er betydeligere, om jeg saa maa sige, ligeoverfor de derværende lokale Forhold, og at der kan stilles Fordringer til Amtmanden paa et saadant Sted som Bornholm, som han ikke vel kan vægre sig ved at opfylde, medens lignende Fordringer ikke let kunne stilles til nogen anden Amtmand paa, hvad man forholdsvis maatte kunne kalde, Fæstlandet. Jeg mener i ethvert Tilfælde, at man, dersom man endelig vil have en anden Stilling for Amtmanden paa Bornholm end for andre Amtmænd, er for knap i Henseende til Gagen, naar man sætter den fra 2,000 til 2,600 Rd. — Jeg skal endnu udtale med Hensyn til dette Amtmandspørgsmaal og navnlig med Hensyn til Forslaget under Nr. 14, at jeg vel erkjender, at der kan være Noget at omordne ved Amtmandsinstitutionen; at det slet ikke er nogen Umulighed, at der kan blive Spørgsmaal om at indfalde et enkelt eller maasse flere af Amtmandsembederne, og at der overhovedet, efterhaanden som vor hele Udvikling tiltager, kan gives andre Former for den øverste Administration end de, der for Tiden ere tilstede; men jeg maa paa den anden Side mene, at der dog maasse turde være Anledning til at afvente, hvorledes f. Ex. Omordningen af Retspleien bliver, da det i en ikke ganske uvæsentlig Grad vil have Indflydelse paa Amtmandens Stilling. Skjøndt jeg ikke

vil negte, at der ved Amtmandsembedet for Tiden kan være Noget, som maa siges, at være Dmshøb, tror jeg dog ikke, man kan betegne alt det som Dmshøb, der kan falde ind under den Kategori, som den ærede Drdsfører brugte. Min Mening med Modstanden imod Forslaget under Nr. 14 er altsaa ikke den, at jeg vil sige, at der ikke kan være Anledning eller Dvsfordring til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse og Behandling, men min Mening er den, at jeg ikke tror at kunne forvare at lade Spidserne af Administrationen staa hen paa en saa uistær Grundvold som den, man vil give dem ved Ændringsforslaget under Nr. 14. — Udvalget har under Nr. 16 stillet et Forslag om Medsættelse af Medhjælpslønner til Vandbygningsdirektøren fra 4,600 Rd. til 4,000 Rd., men dette Forslag kan jeg paa ingen Maade tage imod. Den ærede Drdsfører gif ud fra en Forudsætning, som ikke er tilstede, nemlig den, at der for Tiden er 4 Ingeniører, men at man burde kunne nøies med 3, og at hver af disse 3 Ingeniører burde lønnes med 1,000 Rd. Jeg anser det heller ikke for at være nødvendigt, at der er til almindelig Brug flere end tre Ingeniører, og jeg kan egentlig heller ikke se, at der for Diebliffet er flere, om der end offteds have nogen extraordinær Assistance; men hvad jeg ikke kan give den ærede Drdsfører Ret i, er, at disse 3 Ingeniører for Tiden lønnes eller passende bør lønnes med 1,000 Rd. hver. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gjentagde i det ærede Things Grundring, at da Kanal- og Havneinspektørens Forretninger bleve henlagte til Vandbygningsdirektøren, blev dette Forhold ordnet gennem Fenantsloven, saaledes at Vandbygningsdirektøren, som den ærede Drdsfører har ytret, fik et personligt Tillæg, men man fik tillige en Bevilling paa 4,600 Rd. til Assistance, og i Kraft af denne Bevilling er Forholdet nu saaledes, at den ældste af Ingeniøerne der allerede er en ikke ganske ung Mand, lønnes med 1,400 Rd., og en yngre lønnes med